

ОСТАННІ НОВИНИ

- 17:47** Ідеальний час: астрологи визначили найщасливіші дні тижня 15 — 21 червня для кожного знака зодіаку
- 17:28** Франські чиновники заявили, що мирна угода вперше за 47 років «чирво» висловила повагу до Ірану»
- 17:06** Банани залишатимуться свіжими тижнями фермерка розкрила простий секрет
- 16:47** Кабачкові чебуреки: смачно, просто та з користю
- 16:24** Українці стали частіше купувати нерухомість преміумкласу
- 16:08** «З першого ковтка»: який напій підвищує ризик раку?
- 15:48** «Зараз не маю можливості рідувати вас новими піснями»: переможець «Х-Фактора» пішов служити у ЗСУ
- 15:28** Німеччина вбачить шанс

«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланною Трифоновною

Лариса КРУГІНА, «ФАКТИ»

Цього року «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя історії. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч газет — про долі людей і надзвичайні та парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. В рубриці **«25 років потому»** ми розповімо читачам, як складалося життя героїв цих публікацій.

У 13 років лікарі поставили їй неврівняно діагноз. Не помітили пухлину на хребті...

— Коли споквалася, зробили операцію. — загадує Світлана Трифонова. — За рік до цього. Щоб встигла «розходитися» та прийшла на бал хоча б на мільярд. Я обурювалася: «Ще чого? Прийду туди на своїх двоох!» Але навіть на мільярд прийти не змогла.

Довго не хотіла змиритися, що все скінчено. Пройшла через усі можливі й неможливі лікувальні санаторії. Але через декілька років зрозуміла, що покращення немає. Пам'ятаю, сказала: «Раз так, буду робити з лимона лимонаді»

Правда, тоді вона зовсім не уявляла, як саме.

«Свій вік не афішую. Мені ще заміж виходити»

Світлана не змінилася. Майже. Якою я запам'ятала 20 років тому біля рестораничка на КРЕСІ (район в рідному місті спортсменки Кривоного Розі), де ми записували інтерв'ю, такою й знайшла. Свіжою та вічно молодого. Відьма вона, не інакше...

— Якоюсь мірою так, — сміється Світлана.

— **Вік називаємо?** — запитує я, вдвіляючись в екран монітора під час розмови по скайпу.

— Я його не приховую, але й не афішую. Мені ще заміж виходити.

— **Як?! В пресі ж нічого про розлучення не було.**

— Так що ви казали про мою вічну молодість, Ларисо?

— **Отже, не бажаєте говорити про розлучення...** Тоді про пластику розкажіть. Це моя помста.

— Та не було пластики, не було. Всі мої три старші сестри й мама вилядають молодшими за свій вік. Генетика! Масажі обличчя також не роблю. Виключно креми. Плюс спорт у мене. 20 років — тільки у професіональному. Звикала багато рухатися. Ну й контролювати себе в їжі.

— **Діти?**

— Жодних дітей, хоч я схильна до повноти. Головний принцип: «Істи не від нудьги, не за компанію, а тоді, коли дійсно загодована». Вранці — дві склянки теплої води. Через пів години — кава з молоком без цукру та бутерброд: підсушений зерновий хліб зі шматочком запеченого гарбуза або з морською капустою. Через дві години — легкий обід... М'ясо їм рідко.

— **А чоловіка як годували? Люди кажуть: бажаш все життя даватися пельменями з крамниці — одружись зі спортсменкою. Й ніколи не буде вдома.**

— Мій колишній чоловік сам спортсмен (Павло Гонтовий відомий український спортсмен, десятиразовий чемпіон України з автокросу — Авт.). Тож нікто не вимагав замість змагань варити борщ. Під час моїх від'їздів допомагали сестри з Кривоного Розі. А коли змагань і зборів не було, родина мала, як то кажуть, перше, друге, третє і компот.

Світлану називали "перлиною української збірної"

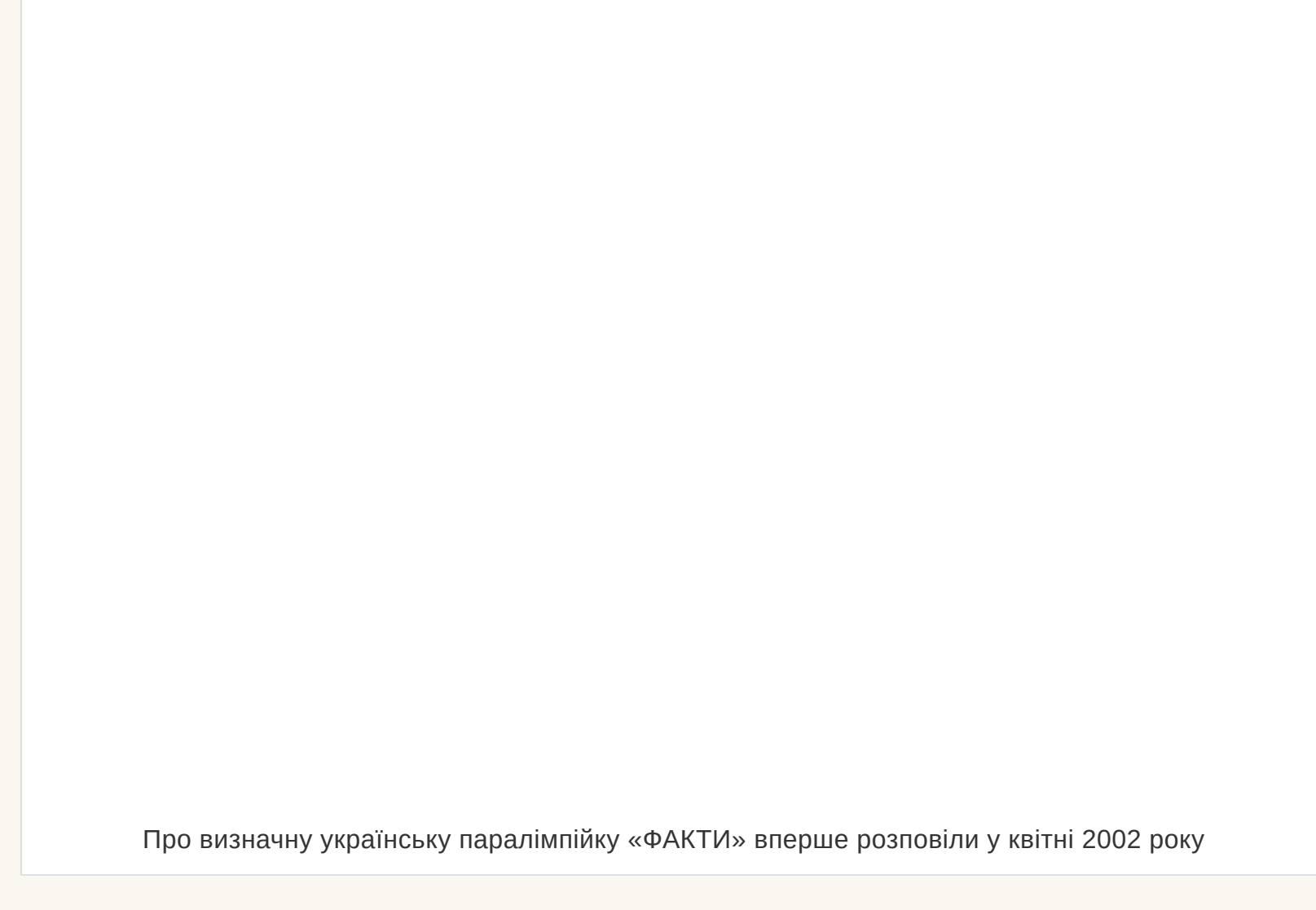
— **Шкода, що така гарна й відома пара розійшлася. Пам'ятаю, як в одному з інтерв'ю «ФАКТАМ» ви розповідали, що Павло, заливаючись до вас, ніколи не приходив без сюрпризів і гостинців. Завжди привозив з Києва... товстолобиків.**

— Так. Величезних. Живих. Я навчалася в Дніпропетровському інституті фізкультури і спорту. За рік до сімнадцятої Паралімпіади готувалась у Дніпрі до Ігор. Тоді займалась плавиріфікацією. Почеверилась по квартирах та котельні, часто залишалася у подруку — колежанці зі спорту. Й друг познайомив нас тоді з Пашею, який жив у Києві, але часто проїздом був у Дніпрі. Тоді Павло й надумав привозити цих товстолобиків, яких ми з подругою смажили пів ночі на кухні.

Паша був не тільки чоловіком, але й соратником. Чудово було сходитися в цілях, завданнях, цілостях. Коли я зайнялася лижними перегонами, Паша напередодні Паралімпіади в Солт-Лейк-Сіті знайшов майстра, який зробив так, щоб мій боб (спеціальні санчата, на яких рухаються паралімпійці у лижному спорті. — Авт.) з вузелясткью, максимально легий та стійкий, доломив мені завоювати три срібла в лижних перегонах і бронзу в біатлоні. Це був мій зірковий час. Найкращий результат у команді.

— **Пам'ятаю, ЗМІ вас ще називали «перлиною української збірної».**

— І ось «перлина» задумалася: чи не час мені стати мамою? Адже час спливає...

Про визначну українську паралімпійку «ФАКТИ» вперше розповіли у квітні 2002 року

«Першого малюка народила майже в 36 років, другого — майже в сорок. Відкладати не було куди»

— Лікарі в один голос казали: «Якщо ви не хочите, вам народжувати не можна», — продовжує Світлана. — Вважалось, що полози можуть погіршити здоров'я жінки, яка пересується у візочку. Такий стереотип необгрунтований. І я зробила по-своєму. Не тільки завагітнула, але ще й до останнього дня вела активний спосіб життя. Перші три місяці була на зборах. Просто занадто не первантажувала себе. За три тижні до половів їздила на море. За добу до половів плавала у басейні, в сауні трошки поспіла. Машину до останнього водила. Тільки коли почалися перейми, за кермо сів чоловік. У день народження нашого доведенокуваного первістка ми якраз купували будинок за містом в Київській області. Тож наш син прийшов у максимально облаштований для нього світ.

— **Були якісь проблеми під час пологів?**

— Жодних. Більшість лікарів наполягали на кесаревому. Але в мене немає деформації тазостегнових суглобів, і я вирішила народжувати сама. Малюк вагою 3600 і зростом 51 сантиметр народився у 2003 році, після Паралімпіади в Солт-Лейк-Сіті, в мої майже 36 років. А після Паралімпіади в Турині, де я завоювала бронзу й срібло в біатлоні, ми народили другого синовка. В мої майже сорок.

Це був 2007 рік, чоловік поїхав в від'їждження, і я, посадивши сестру в машину, погнала в пологів. У мене вже були перейми. Сестра ледве не знеритоміла, злякавшись за мене. Добре, що була неділя і шляхи були наповнені. І я народила — теж, до речі, фізіологічним шляхом. Потім кажу лікарю: «А де тут найближча парковка? Мені треба машину перенести. Я її біля пологового залишила». Лікар ледь не впав.

Приймаю пологи та ж сама чудова команда лікарів у 7-му пологовому будинку в Києві, в Пределаєвській.

“ Читайте також: «Дев'ять років тому я думала, що життя закінчене»: що сталося з героїнею «ФАКТИВ» Машою Куликівською, якій невідомий благодійник подарував будинок

— **Мабуть, ваші пологи стали для багатьох несподіванкою в ті часи...**

— Левною мірою. Жінки, які пересулися у візках, побачили, що все можливо. У нас таке саме тіло, так само протікає вагітність. І не так вже треба пужитися, як ми всі з переляку думасмо. (Сміється.) Дякні потім не відчували жодних побічних ефектів.

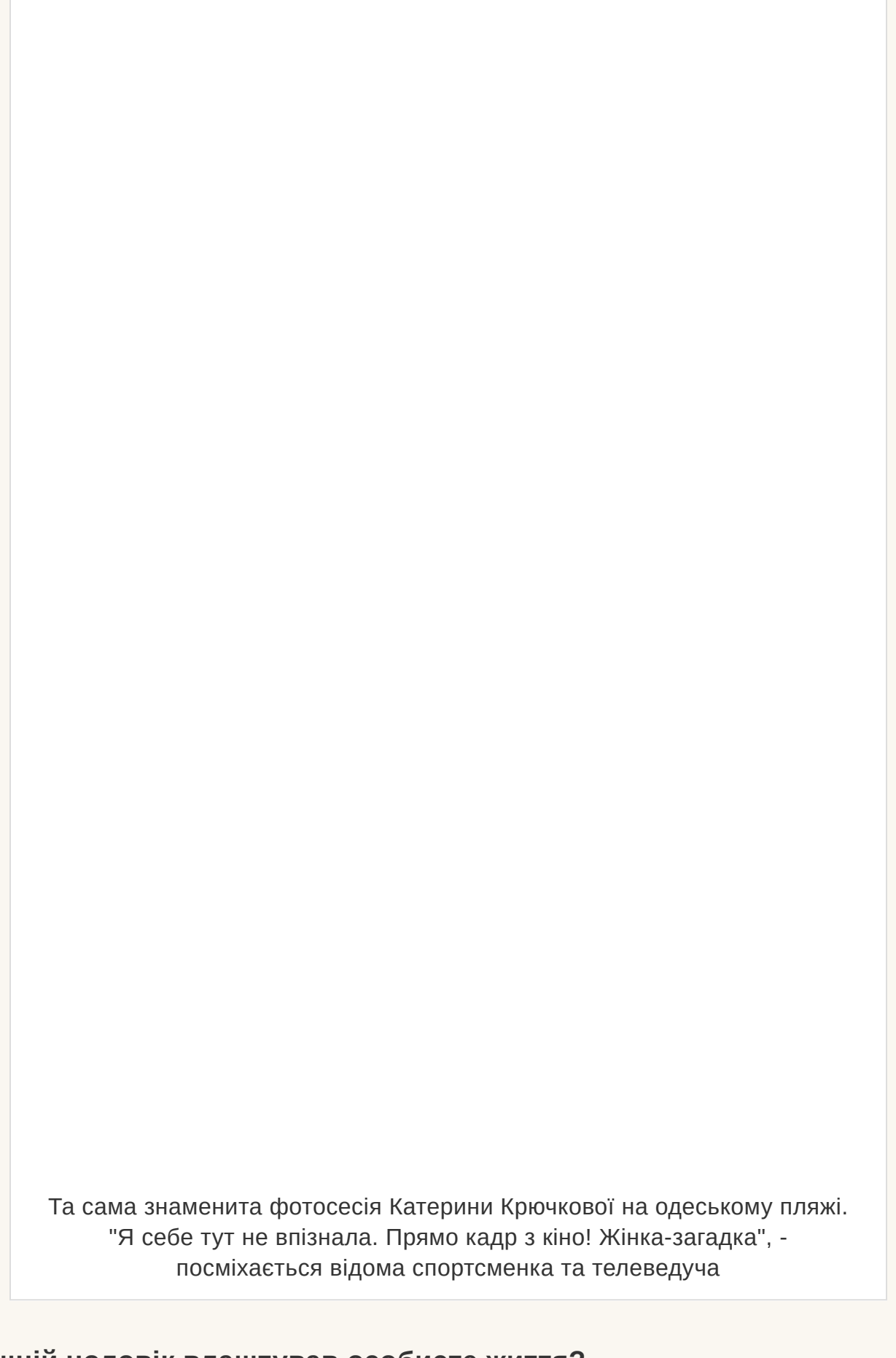
— **Ви, мабуть, незворушна мама? Спортсменка все ж таки. Із залізним характером і витримкою.**

— Та ні. Я була спочатку просто крейзі-мамою. Але потім зрозуміла: стільки мамі кожної секунди синам не потрібно. Та ще й у 2010 році пішла зі спорту та стала сумувати за снігом, лижами, за перемогами та ейфорією, коли стоїш у г'єдесталі і звучить Гімн України. Чим можна замінити цей драйв? Я любила своє материнство, але інша частина моєї душі ждала повторення спортивних емоцій. І коли мене запросили телеведучою на канал УТ-1 в переміну «Кити на рівнях», а потім я ще й вела «Щоденник Паралімпійських ігор», весь час відчувала: «Ці воно!»

«Видилася на фото й думала: «Невже це я, така гарна? Капець!»

— **Який найухваліший вчинок ви здійснили останнім часом?**

— Знялася у фотосесії на одеському пляжі. Я туди приїхала в рамках проекту з підняття доступності для маломобільного населення. Пішла з фотографом Катериною Кривоною на пляж. Ані гриму, нічого. Вона каже: «А давай знім тебе після купання». І вже сонце сідало... І я: «А давай!» Потім побачила світлин. Мені все так сподобалося! Думала: «Невже це я, така гарна, така загадкова? Сама себе не впізнала. Капець!» (Сміється.)

Та сама знаменита фотосесія Катерино Кривонової на одеському пляжі. Пам'ятаю, як вона вийшла з води в купальнику, і я була там, як завжди. Я себе тут не впізнала. Капець! - посміається відома спортсменка та телеведуча

— **Ваш колишній чоловік влаштував особисте життя?**

— Я не володію інформацією. П'ять років тому ми не зуміли пережити чергову сімейну кризу. Видішили певний час жити окремо. І... нікто не захотів повертатися назад. Раптом виявилось, що це найкращий вихід. Звичайно, діти мріяли, щоб батьки жили разом. Але я їм кажу, що трапляється й таке, що прекрасні люди розлучаються, але продовжують любити своїх дітей. Не менше. І навіть більше. У мене ростуть чудові сини. Старшому — 19 з половиною, він вчиться в юридичному коледжі, займається фехтуванням. Молодшому — 14. Він м'якший. Хазяйновитий, практичний. Йому подобається готувати. Я їх дуже люблю. Вони вже дорослі хлопці, які все розуміють. Вони — моє щасття.

— **У вас немає відчуття катастрофи? Ви так спокійно розповідаєте про розлучення. Але ж це доволі травмуюча подія.**

— Ми вже п'ять років розлучені. Просто обговорюю цей факт тільки зараз. Є відчуття, що життя подарує ще одну казку. Адже одна вже була. Я живу з гармонією в собі і відкриття для світу. І відкрита для нового кохання. А, ви маєте на увазі, чи переживала я п'ять років тому. Звичайно. Спочатку. А потім стала жартувати над собою: «Стоп! Свето, але ж ти хотіла, щоб у тебе все було, як у здорових людей. І ось тепер: у тебе все, як у людей: і шлюб, і діти, і розлучення...»

Заслужений майстер спорту України та мама двоох дітей чудово вписалася у Всеукраїнський проєкт ETHNO FASHION BY POTLOVA «Мирю тобі, Україно!» (фото Лариса Потлової)

З досьє «ФАКТИВ»

Світлана Трифонова — українська паралімпійська лижниця, заслужений майстер спорту України з лижних перегонів. Лижними перегонами стала займатися у 1997 році. Брала участь у шістьох Паралімпійських іграх. Призові місця: на Паралімпійських іграх у Наганіо з біатлону та лижних перегонів (1998), у Солт-Лейк-Сіті (2002), у Турині (2006). Лауреат Всеукраїнської премії «Жінка III тисячоліття» (2015 рік). Народжена орденною княгині Ольги III ступеня, орденною «За заслуги» II і III ступеня. Викладає реабілітологію в університеті фізкультури і спорту.

На фото у заголовку Світлана з синами Тимофієм (ліворуч) та Микитою (фото Катерини Кривонової)

“ Читайте також: «Колі дізналися з чоловіком, що буде хлопчик, жартували, що назвемо Остапом: Остап Бенда — було б забавно»

Читайте нас у Facebook

Друкувана версія
Лист редакторів
Поскаржитися

Facebook
Поділитися
10
Telegram
Поділитися
Twitter
Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

- Ворони — відкриті розмови. Коментарі — іще на прикладі: гороскоп на 14 червня**
- Момка на тримани в секреті: ірландка отримала освіченя**
- Неорозумного дна сім'ї: чемпіона світу відправив у глибокий комул кошичний боббіфрен Мадіни (фото, відео)**
- Обіранні рішення та хорси спостереження: Східний гороскоп на 15 — 21 червня**

Новини партнерів

Мана сайту

Новина України	Світ — Україна	Культура	Шоу-бізнес	Кіно та реаліті	Історія сучасності	Визнання дня
Політика	Блоги	Фігурка дити	Судовість	Життєві історії	Назва та тежорії	Гороскоп
Говори	Спад	Судовість	Стиль життя	25 років потому	Клуб слогівани	Курс валют
Політика	Футбол	Судовість	Стиль життя	25 років потому	Знайте та не забудьте	Фотоблог
Політика	Футбол	Судовість	Стиль життя	25 років потому	Знайте та не забудьте	Погода

Реклама | Редакція | Контакти | Привітання і привітання | Правила користування сайтом факти.ua
 © 1997—2026 «ФАКТИ та коментарі»
 Усі права на матеріали сайту зберігаються у відносності до законодавства України. Матеріали на робочому «на правах аноніма», «блогерів», а також позначені символікою «Публікується у власній редакції та має інформаційно-комерційний характер».